

Mill. Kr. og for Ejendomsbesidderne en aarlig formindsket Grundskat af ca. 4₁ Mill. Kr. I Forbindelse med den under ad 1 nævnte direkte Indtægt (20₅ Mill. Kr.) faar Staten saaledes i det hele ny Indtægt af ca. 39₉ Mill. Kr.

Kommunerne miste da deres nuværende Indtægt af fast Ejendom, ca. 17₅ Mill. Kr. I Forbindelse med det under ad I nævnte Tab bliver Kommunernes samlede Tab aarlig ca. 31₀ Mill. for hvilket der maa skaffes Ækvivalent.

Tiendeejerne miste aarlig Indtægt af ca. 6₀ Mill. Kr., der ligeledes maa godtgøres.

III.

Kommunerne godtgøres deres Tab paa følgende Maade:

Enhver Ejendomsbesidder udsteder til sin Kommune en Obligation lydende paa $\frac{2}{10}$ af hans Ejendoms Værdi, der sikres i samme med Prioritet næstefter en 1ste Prioritetsobligation, hvis Størrelse maa naa til at udgøre $\frac{5}{10}$ af Ejendommens Værdi, og som af Ejeren skal forrentes til Kommunen med aarlig 4 pCt. Samtlige Landets Ejendomme have en Værdi af ca. 4,000 Mill. Kr.; Kommunernes Obligations-Prioriteter i disse Ejendomme ville altsaa naa en Værdi af $\frac{2}{10}$ deraf eller 800 Mill. Kr.; Renten heraf er 32 Mill. Kr., Kommunernes samlede Tab i Skatten var ca. 31 Mill. Kr. Kommunerne vinde altsaa ca. 1 Mill. Kr.

Til Gengæld for de til Kommunerne afgivne Prioriteter skal Staten godtgøre Ejerne disses Værdi med „kommunale Hypotekbeviser“, der af Staten forrentes aarligt med 4 pCt. (under heldige Konjunkturer ved kontant Udbetaling) aarlig; Ejendomsbesidderen faar altsaa faktisk en fast og uopsigelig 2den Prioritet i sin Ejendom til en aarlig Rente af 4 pCt. Staten maa til Forrentning af Hypotekbeviserne aarligt anvende 32 Mill. Kr., men med en aarlig Ydelse fra Statens Side af blot yderligere $\frac{1}{10}$ pCt. eller 0₈ Mill. Kr., i alt aarlig 32₈ Mill. Kr.) kan Staten amortisere hele det af den udstedte Beløb

af 800 Mill. Kr. Hypotekbeviser i Løbet af ca. 80 Aar og derefter spare hele denne Udgift.

IV.

Det Tab, som Tienderne lide (ca. 6 Mill. Kr.) godtgør Staten disse ved at give dem Tiende-Hypotekbeviser eller Statsobligationer til Beløb af ca. 144 Mill. Kr., hvad der vil svare til en Kapital af 24 Gange Tiendens Værdi, og forrente disse med 4 pCt., eller med aarlig Ydelse af 4₁ pCt. (5₉ Mill. Kr.) ville de være forrentede og amortiserede i Løbet af ca. 80 Aar, hvorefter Staten ogsaa sparer dette Beløb eller aarlig ca. 5₉ Mill. Kr.

Til Dækning af Kommunernes og Tiendeejernes Tab skal Staten altsaa i ca. 80 Aar svare aarlig ca. 39₇ Mill. Kr., efter ad 1 og ad 2 blev Statens øgede Indtægt ca. 39₉ Mill. Kr., Staten faar altsaa rigeligt til Dækning af Udgifterne og efter 80 Aar det hele i Overskud. Vedtages mit Lovforslag, vilde vort Skattevæsen blive enkelt og let at overkomme, besparende for alle, og Erhvervslivet i høj Grad støttet dels direkte ved faste sekundære Prioriteter og dels indirekte ved at overflødigøre al interkommunal Beskatning og derved for alle Frihed til Bebyggelse og Omflytning.

Yderligere vilde der efterfølge den naturlige Sammenslutning under Statens Ledelse af alle Kreditforeninger med ensartede Obligationer under Statsgaranti à 4 pCt. aarlig Rente. Alle Landets Ejendomme kunne da prioriteres med fast Laan i 1ste Prioritet indtil Ejendommens halve Værdi; derved overflødiggøres Amortisation og Reservefonds samt den saa ofte paakaldte Statshypotekbank, og ved at forøge den aarlige Ydelse med blot $\frac{1}{10}$ pCt., vilde Staten i Løbet af ca. 80 Aar have erhvervet som sin Ejendom den halve Værdi af alle Ejendommene i Landet.

Naar Staten som af mig foreslaaet fik de nuværende Grundskatter omskrevne til Grundprioriteter (til Beløb ca. 748 Mill. Kr.), vilde den i disse have et Aktiv, som selv under vanskeligste Forhold, Krig eller